

befinder sig i en situation med svigtende indtægter, er det udgangspunktet, at der skal foretages fradrag i hjælpen for ansøgerens indtægter. Der kan dog være basis for i visse tilfælde at bortse fra ydelser, der udbetales med et særligt formål.

Efter det for socialministeriet oplyste foretages der efter socialudvalgenes praksis ikke fradrag for beløb som dem, der omtales i spørgsmålene, forudsat at der er tale om rimelige beløb, der udbetales på – bl.a. de nævnte – særlige tidspunkter.

Spørgsmål 14:

Vil ministeren fremsætte ændringsforslag, der sikrer en gældssanering inden overgang til varig hjælp?

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 4 og 10, vil der i det kommende ændringscirkulære til kontanthjælpscirkulæret blive givet vejledning om det betydningsfulde i en gældssanering inden udløbet af 9 måneders perioden.

Det vil derimod næppe være hensigtsmæssigt at give obligatoriske regler herom i lovsform, da iværksættelse af en så omfattende bistand som en gældssanering altid må bero på en konkret vurdering af rimeligheden heraf i de enkelte tilfælde.

En automatisk adgang til gældssanering vil bevirke, at bilstandsloven udspændes som et ekstra sikkerhedsnet under kreditorer, der allerede ved indgåelsen af en afbetalingskontrakt kan have beregnet sig renter under hensyn til en vis risiko for debitors manglende betaling. Samtidig vil en lovfæstet adgang til gældssanering kunne friste til uhensigtsmæssige økonomiske dispositioner ud fra en forventning om efterfølgende at blive holdt skadeløs af det offentlige.

Den kommende vejledning om gældssanering vil således blive udtryk for en balance mellem de mange tilfælde, hvor der er et åbenbart behov for at bringe en kontanthjælpsmodtager på fode igennem en gældssanering, og på den anden side tilfælde, hvor risikoen for misbrug er nærliggende.

Spørgsmål 16:

Vil en person, f.eks. en selvstændig erhvervsdrivende, der er gået fallit, som til det

sidste har forsøgt at klare sig selv, og som derved i en periode har haft et mindre beløb til rådighed end beløbet i § 43, stk. 1, være afskåret fra at få en højere hjælp end det hidtidige levestandard?

Svar:

Efter socialministeriets opfattelse kan en økonomisk deroute, der ender med en fallit, i almindelighed betragtes som en samlet social begivenhed, således at forholdene *inden* den økonomiske nedgang kan lægges til grund for vurderingen af det hidtidige levestandard.

Spørgsmål 17:

Eksempler på enkeltudgifter vedrørende børn, der kan dækkes. Vil ministeren gøre kommunerne opmærksom herpå?

Svar:

Efter bilstandslovens § 40, stk. 2, kan der under forbigående vanskeligheder ydes en familie med børn hjælp til foranstaltninger, der bevirker, at børnenes anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at deres hjemgivelse kan fremskyndes – forudsat, at familien ikke selv har midler hertil. Hjælp efter denne bestemmelse vil f.eks. blive ydet til dækning af udgifter til en »støtteperson« i hjemmet eller til forbedring af familiens bolig.

Endvidere kan der efter lovens § 46, stk. 2, ydes hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstillinger eller pålæg, der meddeles af offentlige myndigheder med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde – igen forudsat, at familien ikke selv har midler hertil. Som typisk eksempel på hjælp efter denne bestemmelse kan nævnes dækning af udgifter til støtteordninger for en familie med et barn, der har et fysisk, psykisk eller socialt handicap.

Generelt set ydes hjælp efter § 40, stk. 2, og § 46, stk. 2, således i tilfælde, hvor barnet befinder sig i en særlig truet situation. Er dette ikke tilfældet, kan der ydes hjælp til enkeltudgifter, der vedrører barnet, efter § 40, stk. 1 – hvilket typisk vil vedrøre udgifter til nyanskaffelser (seng, barnevogn m.v.) i forbindelse med barnets fødsel eller til beklædning ved barnets konfirmation.